

Bekendtgørelse om befordring og befordringsgodtgørelse efter sundhedsloven¹⁾

I medfør af § 75, stk. 2, § 170, stk. 2 og 3, § 170 a, stk. 2, § 171, stk. 1, 2 og 4, § 173, stk. 1-3, og § 174 i sundhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1188 af 24. september 2016, og efter forhandling med kommunalbestyrelsen og regionsrådet fastsættes:

Kapitel 1

Befordring eller befordringsgodtgørelse i forbindelse med behandling i praksissektoren

§ 1. Kommunalbestyrelsen yder befordring eller befordringsgodtgørelse efter reglerne i dette kapitel til personer, der er omfattet af sikringsgruppe 1, og som modtager behandling for regionrådets regning efter sundhedsloven.

§ 2. Kommunalbestyrelsen yder befordring eller befordringsgodtgørelse til og fra alment praktiserende læge eller speciallæge m.v. efter reglerne i dette kapitel.

§ 3. Personer har ret til godtgørelse for befordring med ambulance eller særligt sygekøretøj til og fra akut skadebehandling hos alment praktiserende læge eller speciallæge, hvis personens tilstand gør det nødvendigt.

§ 4. Personer, der modtager pension efter de sociale pensionslove, har ret til befordring eller godtgørelse for befordring til og fra den valgte alment praktiserende læge, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Gruppe 1-sikrede personer bosat på øer, hvor der ikke er etableret lægepraksis, og personer, der af registreringsmæssige årsager ikke kan tilmeldes en læge, som i medfør af § 2, stk. 2, i bekendtgørelse om behandling hos læge i praksissektoren, har adgang til at søge behandling hos enhver alment praktiserende læge, har ret til godtgørelse af deres befordringsudgifter som minimum svarende til befordringsudgiften til den nærmest beliggende alment praktiserende læge, som ikke er forhindret i at yde lægehjælp.

§ 5. Personer, der modtager pension efter de sociale pensionslove, har ret til befordring eller godtgørelse for befordring til og fra speciallæge, hvis personen er henvist dertil af en alment praktiserende læge eller speciallæge, samt uden sådan henvisning ved besøg hos speciallæge i oftalmologi (øjensygdomme) eller speciallæge i oto-rhino-laryngologi (øre-næse-halssygdomme) samt hos speciallæge i gynækologi og obstetrik ved svangerskabsafbrydelse inden udløbet af 12. uge, jf. dog § 7.

§ 6. Personer har ret til befordring eller godtgørelse for befordring til og fra speciallæge, hvis afstanden mellem personens bopæl eller faste opholdssted og speciallægens konsultationssted overstiger 50 km., og personen er henvist dertil af alment praktiserende læge eller speciallæge, samt uden sådan henvisning ved besøg hos speciallæge i oftalmologi (øjensygdomme) eller speciallæge i oto-rhino-laryngologi (øre-næse-halssygdomme) samt hos speciallæge i gynækologi og obstetrik ved svangerskabsafbrydelse inden udløbet af 12. uge, jf. dog § 7.

§ 7. Befordring eller befordringsgodtgørelse efter §§ 5 og 6 ydes kun i forbindelse med besøg hos den speciallæge inden for vedkommende speciale, der har konsultation nærmest ved patientens opholdssted. Hvis denne speciallæge er forhindret i at yde lægehjælp, ydes der befordring eller befordringsgodtgørelse

til den nærmeste, som ikke er forhindret. Søger patienten fjernere beliggende speciallæge, kan der ydes befordringsgodtgørelse med det beløb, patienten havde ret til, hvis denne havde søgt den nærmest beliggende speciallæge.

Kommunalbestyrelsens forpligtelser

§ 8. Kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor patienten opholder sig, når befordringen rekvireres, yder befordringsgodtgørelse efter §§ 3-7, jf. §§ 30 og 31.

Stk. 2. Til patienter, som i medfør af regler fastsat med hjemmel i sundhedslovens § 168, stk. 1, modtager tilskud fra regionsrådet til behandling hos alment praktiserende læge eller speciallæge i et andet EU/EØS-land, yder kommunalbestyrelsen godtgørelse af befodringsudgifter som minimum svarende til det behandlingssted i Danmark, hvortil vedkommende ville være berettiget til godtgørelse efter dette kapitel.

§ 9. Kommunalbestyrelsen afgør, om patienten efter reglerne i §§ 1 og 2 samt §§ 4-7 skal tilbydes befordring eller befodringsgodtgørelse.

Kapitel 2

Befordring eller befodringsgodtgørelse i forbindelse med lægelig stofmisbrugsbehandling med heroin

§ 10. Kommunalbestyrelsen i den kommune, som er ansvarlig for lægelig behandling med diacetylmorphin (heroin) i medfør af sundhedslovens § 142, stk. 3, yder efter reglerne i §§ 11 og 12 befordring eller befodringsgodtgørelse til og fra behandlingen.

Stk. 2. Til patienter, som i medfør af regler fastsat med hjemmel i sundhedslovens § 168, stk. 1, har ret til tilskud til lægelig behandling med diacetylmorphin (heroin) i et andet EU/EØS-land, yder kommunalbestyrelsen godtgørelse af befodringsudgifter som minimum svarende til udgifterne til det behandlingssted i Danmark, hvortil vedkommende ville være berettiget til godtgørelse efter dette kapitel.

§ 11. Kommunalbestyrelsen tager stilling til befordringens tilrettelæggelse.

§ 12. Kommunalbestyrelsen skal lade følgende hensyn indgå i vurderingen af, hvorvidt der skal ydes befordring eller befodringsgodtgørelse til den enkelte person i behandling

- 1) helbredstilstand,
- 2) afstand mellem bopæl og behandlingssted,
- 3) befodringsudgifter og
- 4) indtægter og formue.

Kapitel 3

Befordring eller befodringsgodtgørelse i forbindelse med sygehusbehandling

§ 13. Regionsrådet yder befordring eller befodringsgodtgørelse til og fra sygehus m.v. efter reglerne i dette kapitel til personer, som har ret til vederlagsfri sygehusbehandling efter sundhedsloven.

Stk. 2. Personer, som er henvist til diagnostisk undersøgelse på sygehuset til brug for udredning hos alment praktiserende læge eller hos praktiserende speciallæge, har også ret til befordring eller befodringsgodtgørelse efter dette kapitel.

§ 14. Personer har ret til befordring med ambulance eller særligt indrettet sygekøretøj til og fra behandling, herunder undersøgelse, på sygehus m.v., hvis personens tilstand gør det nødvendigt.

§ 15. Personer har ret til befordring eller befodringsgodtgørelse til og fra behandling på sygehus m.v., hvis personen opfylder en af følgende betingelser:

- 1) Personen modtager pension efter de sociale pensionslove.
- 2) Afstanden til eller fra sygehuset m.v., hvor den nødvendige behandling kan finde sted efter regionsrådets visitationskriterier, overstiger 50 km.

3) Personens tilstand udelukker befordring med offentlige transportmidler, herunder bus, tog og færge, og personen i forbindelse med sygehusbehandling indkaldes til videre ambulantly behandling, eller hjemsendes af sygehuset på weekendophold, kortere ferie eller lignende.

§ 16. Personer, der er henvist efter regionsrådets visitationskriterier til behandling på et af bopælsregionens egne sygehuse eller samarbejdssygehuse m.v., eller til et sygehus med specialiserede funktioner (tidligere lands- eller landsdelssygehus), er berettiget til befordring eller befordringsgodtgørelse, når mindst en af betingelserne i § 15 er opfyldt, jf. §§ 30 og 31.

§ 17. Personer, der opfylder mindst en af betingelserne i § 15, jf. §§ 30 og 31, og som vælger at anvende det frie sygehusvalg, jf. sundhedslovens § 86, det udvidede frie sygehusvalg, jf. sundhedslovens § 82 a og § 87, har ret til godtgørelse af deres befordringsudgifter som minimum svarende til befordringsudgiften til det behandlingssted, hvor behandlingen ville have fundet sted efter regionsrådets visitationskriterier.

Stk. 2. Retten til befordringsgodtgørelse efter stk. 1, jf. § 15, nr. 2, forudsætter, at afstanden til eller fra det sygehus m.v., som patienten har valgt, overstiger 50 km.

§ 18. Følgende personer, der forventes at opholde sig i en region i mere end 3 måneder, har samme ret til befordring eller befordringsgodtgørelse i forbindelse med behandling i sygehusvæsenet i opholdsregionen, som hvis de havde haft bopæl dér:

- 1) Elever på kostskole eller efterskole.
- 2) Personer, der er anbragt uden for hjemmet på døgninstitution, i plejefamilie eller godkendt opholdssted og lignende.
- 3) Personer, der er værnepligtige på en kaserne.
- 4) Personer, der er indsat i kriminalforsorgens fængsler.
- 5) Personer, der er anbragt på psykiatrisk afdeling, har ophold i boform for personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer, eller er anbragt i forvaring m.v. efter rettens eller Justitsministeriets bestemmelse.

§ 19. Personer, der har bopæl i et andet nordisk land og er sikret behandling m.v. dér, har ret til dækning af merudgifter, som følge af, at personen på grund af sygdommen må benytte en dyrere rejseform end ellers ved hjemrejse til bopælslandet efter udskrivning fra sygehus.

Regionsrådets forpligtelser

§ 20. Regionsrådet i den region, som patienten opholder sig i ved tilkald af ambulance eller særligt sygekøretøj, yder befordringen efter § 14.

Stk. 2. Regionsrådet i bopælsregionen yder befordring eller befordringsgodtgørelse ved befordring mellem patientens bopæl og sygehuset m.v. efter §§ 15-19, jf. §§ 30 og 31.

Stk. 3. Regionsrådet i opholdsregionen yder dog befordring eller befordringsgodtgørelse ved befordring mellem patientens midlertidige opholdssted i regionen og sygehuset, når patienten har behov for akut behandling m.v. efter §§ 15-19, jf. §§ 30 og 31.

Stk. 4. Til patienter, som i medfør af sundhedslovens § 89 a modtager refusion fra regionsrådet til sygehusbehandling i et andet EU/EØS-land, yder regionsrådet godtgørelse af befordringsudgifter som minimum svarende til det behandlingssted i Danmark, hvortil vedkommende ville være berettiget til befordring eller befordringsgodtgørelse efter dette kapitel.

§ 21. Regionsrådet afgør, om patienten efter reglerne i §§ 15 og 18 skal tilbydes befordring eller befordringsgodtgørelse.

Kapitel 4

Befordring eller befordringsgodtgørelse i forbindelse med genoptræning

§ 22. Kommunalbestyrelsen yder befordring eller befordringsgodtgørelse til genoptræning efter reglerne i dette kapitel til personer, der har behov for genoptræning efter endt behandling på sygehus, når sygehuset i forbindelse med udskrivningen har udarbejdet en genoptræningsplan til patienten.

§ 23. Personer har ret til befordring eller befordringsgodtgørelse til og fra genoptræningsstedet, hvis personen opfylder en af følgende betingelser:

- 1) Personen modtager pension efter de sociale pensionslove.
- 2) Afstanden mellem personens bopæl og genoptræningsstedet overstiger 50 km.
- 3) Personens tilstand udelukker befordring med offentlige transportmidler, herunder bus, tog og færge.

§ 24. Personer, der vælger at blive genoptrænet et andet sted end det genoptræningssted, som kommunalbestyrelsen visiterer til, har, hvis betingelserne i § 23 er opfyldt, jf. §§ 30 og 31, ret til godtgørelse af deres befordringsudgifter som minimum svarende til afstanden til det genoptræningssted, hvor genoptræningen ville have fundet sted efter kommunalbestyrelsens visitationskriterier.

Stk. 2. Personer, der er henvist til specialiseret genoptræning på sygehus, og som vælger at blive genoptrænet på et andet sygehus end dét, regionsrådet visiterer til, har, hvis betingelserne i § 23 er opfyldt, jf. §§ 30 og 31, ret til godtgørelse af deres befordringsudgifter. Godtgørelsen svarer som minimum til befordringsudgiften til det behandlingssted, hvor behandlingen ville have fundet sted efter regionsrådets visitationskriterier.

Stk. 3. Retten til befordringsgodtgørelse efter stk. 1, jf. § 23, nr. 2, forudsætter, at afstanden både til eller fra det valgte behandlingssted og til eller fra det behandlingssted, hvor behandlingen ville have fundet sted efter kommunalbestyrelsens visitationskriterier, overstiger 50 km.

Stk. 4. Retten til befordringsgodtgørelse efter stk. 2, jf. § 23, nr. 2, forudsætter, at afstanden både til eller fra det valgte behandlingssted og til eller fra det behandlingssted, hvor behandlingen ville have fundet sted efter regionsrådets visitationskriterier, overstiger 50 km.

Kommunalbestyrelsens forpligtelser

§ 25. Kommunalbestyrelsen i bopælskommunen yder befordring eller befordringsgodtgørelse ved befordring mellem patientens bopæl og genoptræningsstedet.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen i bopælskommunen kan aftale med regionen, at befordring til specialiseret genoptræning, der efter udskrivningen skal finde sted på sygehus, varetages af regionen for bopælskommunens regning.

Stk. 3. Til patienter, som i medfør af regler fastsat med hjemmel i sundhedslovens § 168, stk. 1, modtager tilskud fra kommunalbestyrelsen til genoptræning i et andet EU/EØS-land, yder kommunalbestyrelsen godtgørelse af befordringsudgifter som minimum svarende til det genoptrænings- eller behandlingssted i Danmark, hvortil vedkommende ville være berettiget til godtgørelse efter dette kapitel.

Kapitel 5

Ophold og ledsagelse

§ 26. En patient, der har ret til befordring eller befordringsgodtgørelse efter reglerne i kapitel 1, 3 og 4, har ved rejser i forbindelse med ambulat behandling, der nødvendiggør overnatning uden for hjemmet, også ret til overnatning eller overnatningsgodtgørelse (hoteldispositionsbeløb) og time- og dagpenge efter laveste sats i Finansministeriets cirkulære om time- og dagpenge m.v.

§ 27. En ledsager til en patient, der modtager befordring eller befordringsgodtgørelse efter reglerne i kapitel 1, 3 og 4, har ret til befordring eller befordringsgodtgørelse, når ledsagelsen er nødvendig på grund af patientens alder eller helbredstilstand.

Stk. 2. Nødvendiggør ledsagelsen mere end 12 timers fravær fra hjemmet, har ledsageren også ret til befording eller befordingsgodtgørelse til ud- eller hjemrejse uden ledsagelse af patienten.

Stk. 3. En ledsager, der har ret til befording eller befordingsgodtgørelse, har ved rejser, der nødvendiggør, at ledsageren overnatter uden for hjemmet, også ret til overnatning eller overnatningsgodtgørelse (hoteldispositionsbeløb) og time- og dagpenge efter laveste sats i Finansministeriets cirkulære om time- og dagpenge m.v.

§ 28. Kommunalbestyrelsen afgør, om patienten og ledsageren efter reglerne i kapitel 1 og 4, jf. §§ 26 og 27, skal tilbydes overnatning eller overnatningsgodtgørelse.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen afgør, om ledsageren efter reglerne i kapitel 1 eller 4, jf. § 27, skal tilbydes befording eller befordingsgodtgørelse.

§ 29. Regionsrådet afgør, om patienten og ledsageren efter reglerne i kapitel 3, jf. §§ 26 og 27, skal tilbydes overnatning eller overnatningsgodtgørelse.

Stk. 2. Regionsrådet afgør, om ledsageren efter reglerne i kapitel 3, jf. § 27, skal tilbydes befording eller befordingsgodtgørelse.

Kapitel 6

Fælles regler

§ 30. Befordingsgodtgørelse efter denne bekendtgørelse ydes med et beløb svarende til befordingsudgiften med det efter forholdene billigste, forsvarlige befordingsmiddel.

Stk. 2. Befordingsmidler, der kan ydes godtgørelse til efter stk. 1, omfatter offentlige transportmidler, herunder bus, tog og færge, samt taxa og privatbil m.v.

Stk. 3. Ved udbetaling af befordingsgodtgørelse efter stk. 1 har patienten ret til at få dækket den reelle udgift til befording, når patienten har benyttet offentlige transportmidler og i det konkrete tilfælde ikke har benyttet en eventuel rabatordning. Øvrig udbetaling af befordingsgodtgørelse efter stk. 1 sker efter en teknisk beregning, hvori eventuelle rabatordninger medregnes.

§ 31. Befordingsgodtgørelse efter §§ 4 og 5, § 15, nr. 1, og § 23, nr. 1, ydes kun, når udgiften til og fra behandlingsstedet overstiger 25 kr. i alt.

Stk. 2. Befordingsgodtgørelse efter § 6, § 15, nr. 2 og 3, § 23, nr. 2 og 3, og § 27, stk. 1 og 2, ydes kun, når udgiften til og fra behandlingsstedet overstiger 60 kr. i alt.

Stk. 3. Befordingsgodtgørelse efter § 17, § 20, stk. 4, og § 24, stk. 2, ydes kun, når udgiften til og fra det valgte behandlingssted og ligeledes til og fra det behandlingssted, hvor behandlingen ville have fundet sted efter regionsrådets visitationskriterier, overstiger henholdsvis 25 kr. i alt for pensionister og 60 kr. i alt for andre.

Stk. 4. Befordingsgodtgørelse efter § 24, stk. 1, og § 25, stk. 3, ydes kun, når udgiften til og fra det valgte behandlingssted og ligeledes til og fra det behandlingssted, hvor behandlingen ville have fundet sted efter kommunalbestyrelsens visitationskriterier, overstiger henholdsvis 25 kr. i alt for pensionister og 60 kr. i alt for andre.

Stk. 5. Befordingsgodtgørelse efter stk. 1-4 kan ikke overstige personens faktiske befordingsudgifter.

§ 32. Befording eller befordingsgodtgørelse efter bestemmelserne i denne bekendtgørelse ydes mellem patientens bopæl og behandlingsstedet.

Stk. 2. Befording eller befordingsgodtgørelse i forbindelse med akut behandling ydes mellem patientens midlertidige opholdssted og behandlingsstedet.

§ 33. Regionsrådet og kommunalbestyrelserne i regionen kan aftale, at kommunalbestyrelserne skal varetage udbetaling af befordingsgodtgørelse og løsning af andre befordingsopgaver.

(Historisk)

§ 34. Et regionsråd eller en kommunalbestyrelse kan anvende private virksomheder m.v. til varetagelsen af deres befordringsopgaver.

Stk. 2. Virksomheder m.v., der udfører befordringsopgaver for regionsrådet eller kommunalbestyrelsen, kan til det brug foretage nødvendig registrering af oplysninger om patienters helbredsforhold, behandling i forbindelse med befordring og personnumre m.v.

Kapitel 7

Ikrafttrædelsesbestemmelse

§ 35. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. oktober 2016.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 973 af 28. juni 2016 om befordring og befordringsgodtgørelse efter sundhedsloven ophæves.

Stk. 3. § 8, stk. 2, § 20, stk. 4, og § 25, stk. 3, i denne bekendtgørelse finder efter ansøgning anvendelse for udgifter til befordringsgodtgørelse, der har fundet sted i perioden fra den 25. oktober 2013 til den 1. januar 2014.

Sundheds- og Ældreministeriet, den 19. september 2016

SOPHIE LØHDE

/ Jakob Krogh

(Historisk)

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientretigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, EU-Tidende 2011, nr. L 88, s. 45.